

**Maskavas un visas Krievzemes Patriarha KIRILA
Kristus Piedzimšanas svētku vēstījums
virsganiem, draudžu ganiem, diakoniem, mūku kārtai
un visiem Krievzemes Pareizticīgās Baznīcas
uzticamajiem bērniem**

*Redzama kļuvusi ir Dieva mīlestība mūsu starpā,
Dievam Savu Vienpiedzimušo Dēlu sūtīt pasaulē,
lai mēs dzīvotu caur Viņu.
(1 Jņ. 4, 9)*

**Augsti godātie virsgani, godātie tēvi,
godājamie inoki un inokiņas, dārgie brāļi un māsas!**

No sirds, piepildītas ar prieku par miesā atnākušo Dieva Dēlu, vēršos pie visiem jums un apveicu gaišajos un dzīvi nesošajos mūsu Kunga un Pestītāja Jēzus Kristus Piedzimšanas svētkos.

«*Gods Dievam augstumos, un miers virs zemes, cilvēkiem labs prāts!*» (Lk. 2, 14). Gadu no gada slavējot Pestītāja neizsakāmo iecietību pret mums, mēs, kā reiz Bētleemes gani, izdzirduši no Eņģeļa «*lielo prieku, kas visiem ļaudīm notiks*» (Lk. 2, 10), steidzam gara acīm skatīt Mesiju, Kura atnākšanu paredzēja slavējamie pravieši un gaidīja neskaitāms daudzums vīru un sievu.

Un lūk, pēc pravieša Hageja vārdiem, *visu tautu Gaidītais* (Hag. 2, 7) *Pats Sevi pazemoja, pieņemdams kalpa veidu, tapdams cilvēkiem līdzīgs* (Fil. 2, 7). Visuma Pavēlnieks neizvēlas sev ne ķeizara pili, ne šīs pasaules valdnieku mājokli, ne bagātu un dižciltīgu ļaužu pili. Viņam neatrodas vieta pat viesnīcā. Dieva Dēls dzimst lopu alā, par šūpuli Viņam kalpo sile dzīvnieku barošanai.

Kas gan ir trūcīgāks par alu un pazemīgāks par autiem, kuros atspīdēja Dievišķā bagātība? Izvēlēties mūsu Pestīšanas Noslēpumam *galējo nabadzību* (svētku Ipakojs), Kristus apzināti nepieņem tās vērtības, kuras mūsu pasaulē tiek uzskatītas par būtiskām: vara, bagātība, slava, dižciltīga izcelsme un sociālas statuss. Viņš mums piedāvā citu dzīves likumu, pazemības un mīlestības likumu, kas uzvar lepnību un ļaunumu. Pēc šī likuma cilvēciskā vājība, savienota ar Dieva svētību, kļūst par to spēku, kuram nespēj turēties pretī šajā pasaulē valdošā vara un varenība. Dieva spēks sevi parāda ne laicīgajā varenībā un pasaulīgajā labklājībā, bet sirds vienkāršībā un pazemībā.

Pēc sirdsskaidrā Sarovas Serafīma vārdiem «*Kungs meklē sirdi, pārpildītu mīlestības pret Dievu un tuvāko – lūk, tronis, kurā Viņš mīl sēdēt... „Dēls, dod Man savu sirdi, – Viņš saka, – bet visu pārējo Es došu tev Pats”, jo cilvēka sirdī var ievietoties Dieva Valstība*» (Saruna par kristīgas dzīves mērķi). Kungs nejūt riebumu pret nabagiem un bezpajumtniekiem, nenicina tos, kam maz naudas un neprestīzs darbs, un, vēl jo vairāk, Viņš nenoniecina ļaudis ar fiziskiem trūkumiem vai smagi slimus cilvēkus. Tas viss pats par sevi netuvina vai neattālina cilvēkus no Dieva, un tādēļ nedrīkst arī novest cilvēku izmisumā vai kļūt par postoša izmisuma cēloni. Pestītājs meklē mūs pašus. *Mans dēls! Mana meita! Dod man savu sirdi, – Viņš aicina* (Salam. pam. 23, 26).

Brīnišķie Kristus Piedzimšanas svētki atgādina mums par nepieciešamību neatlaidīgi sekot Kristum, Kurš *atnācis, lai būtu dzīvība un pārpilnība* (Jņ. 10, 10), un Kurš Pats ir vienīgais patiesais ceļš un nemainīgā patiesība un īstenā dzīvība (Jņ. 14, 6). Un lai mūs nebaida grūtības, ar kurām neizbēgami saskaramies ikdienā, un lai nevienam no mums nesalauž mums sūtītie pārbaudījumi, jo ar mums ir Dievs! Ar mums ir Dievs, un no mūsu dzīves izgaist bailes. Ar mums ir Dievs, un mēs iegūstam dvēseles mieru un prieku. Ar mums ir Dievs, un mēs ar ciešu paļāvību uz Viņu veicam savu zemes dzīves gaitu.

Sekojojot Kristum, cilvēks iet pret šīs pasaules stihijām. Viņš nepadodas maldiem, ar kuriem sastopas, un mērķtiecīgi sagrauj šajā ceļā esošos grēka šķēršļus. Jo tieši grēks attālina mūs no Dieva un dara mūsu dzīvi pa īstam rūgtu. Tieši grēks, aizsedzot Dievišķās mīlestības gaismu, iedzen mūs dažādās nelaimēs un nocietina mūsu sirdis attieksmē pret citiem cilvēkiem. Grēks ir uzvarams tikai ar Svētā Gara svētību, kas mums tiek dāvāta caur Baznīcu. Dieva spēks, kad mēs to uzņemam, pārveido mūsu iekšējo pasauli un palīdz atbilstoši Dieva gribai izmainīt ārējo pasauli. Un tādēļ no baznīcas vienotības tādā vai citādā veidā atkritušie, līdzīgi kalstošam kokam, zaudē spēju nest patiesi labus augļus.

Īpašus vārdus es šodien gribētu veltīt Ukrainas iedzīvotājiem. Postošais Ukrainas zemē radušais konflikts, kas novedis līdz savstarpējām brāļu slepkavībām, nedrīkst šķelt baznīcas bērņus, sējot sirdīs naidu. Īsts kristietis nevar neieredzēt gan tuvus, gan tālus. *«Jūs esat dzirdējuši, – pie Sava vārda klausītājiem vērsas Kungs, – ka ir sacīts: tev būs savu tuvāku mīlēt un savu ienaidnieku ienīst. Bet Es jums saku: mīliet savus ienaidniekus .., ka jūs topat sava Debesu Tēva bērņi, jo Viņš liek Savai saulei uzlēkt pār ļauniem un labiem un liek lietum līt pār taisniem un netaisniem»* (Mt. 5, 43-45). Lai šie Pestītāja vārdi kļūst mums visiem par pamācību dzīvē, un lai ļaunumam un naidam pret citiem nekad neatrodas vieta mūsu dvēselē.

Aicinu visus daudznacionālās Krievzemes Pareizticīgās Baznīcas bērņus īpaši lūgties par drīzu ienaida pilnīgu pārtraukšanu Ukrainā, par kara radīto ievainojumu – gan miesas, gan garīgu – dziedināšanu cilvēkiem. No sirds lūgšim Dievam par to gan baznīcā, gan mājās, lūgšimies arī par tiem kristiešiem, kuri dzīvo tālu no mūsu valstīm un cieš bruņotos konfliktos.

Šajā gaismu nesošajā Kristus Piedzimšanas svētku naktī un sekojošajās svētajās dienās slavēsīm un godāsīm mūsu Pestītāju un Kungu, kuram labpatika Savas cilvēku mīlestības dēļ nākt pasaulē. Līdzīgi Bībeles gudrajiem pienesīsim Dievbērnam Kristum savas dāvanas: zelta vietā – mūsu patieso mīlestību, vīraka vietā – siltas lūgšanas, mirru vietā – labu un gādīgu attieksmi pret tuviem un tāliem.

Vēlreiz sveicot visus jūs, mani dārgie, gaišajos Kristus Piedzimšanas svētkos, kā arī Jaunajā gadā, lūgšanās vēlu jums bagātīgas žēlastības un dāvanas no Visdāsnā Kunga Jēzus. Āmen.

MASKAVAS UN VISAS KRIEVZEMES PATRIARHS

*Kristus Piedzimšana,
2015./2016. gads
Maskava*